

Beslutningsforslag nr. B 12. Fremsat den 25. oktober 1994 af Helge Adam Møller (KF), Pia Christmas-Møller (KF), Henning Grove (KF), Gitte Seeberg (KF), John Vinther (KF), Birthe Rønn Hornbech (V), Inge Dahl-Sørensen (V) og Svend Aage Jensby (V)

Forslag til folketingsbeslutning

om forbud mod køb eller besiddelse af børneporno

Folketinget opfordrer regeringen til inden den 1. januar 1995 at fremsætte forslag til ændring af straffelovens § 235, der indebærer, at

det bliver strafbart at købe eller besidde utugtige fotografier, film eller lignende med børn.

Bemærkninger til forslaget

Formålet med beslutningsforslaget er at gøre bekæmpelsen af børneporno mere effektiv og dermed mindske misbruget og den seksuelle udnyttelse af børn, et misbrug, som ødelægger mange børn for resten af deres liv.

Beslutningsforslaget er også et led i Danmarks opfyldelse af FN's børnekonvention, som Danmark sammen med de andre nordiske lande har ratificeret. Ved ratifikationen påtager deltagerstaterne sig ifølge konventionens artikel 34 at beskytte barnet mod alle former for seksuel udnyttelse og misbrug. Med henblik herpå skal deltagerstaterne især tage alle passende nationale, bilaterale og multilaterale forholdsregler for at forhindre:

- a) at et barn overtales eller tvinges til at deltage i nogen form for ulovlig seksuel aktivitet;
- b) at børn udnyttes til prostitution eller andre former for ulovlig seksuel aktivitet;
- c) at børn udnyttes i pornografiske forestillinger og materialer.

Herudover pålægger konventionen i artikel 19 de ratificerende stater at træffe alle passende forholdsregler for at beskytte barnet mod alle former for fysisk eller psykisk vold, skade eller misbrug m.v., herunder seksuelt misbrug.

Der er i Nordisk Råd i marts 1994 enstemmigt (herunder også af danske folketingsmedlemmer, som er medlemmer af Nordisk Råd) vedtaget en rekommandation til Nordisk Ministerråd om bl.a. at gennemføre nødvendige foranstaltninger for at kriminalisere besiddelse af børnepornografi i Norden. Nordisk Råd rekommanderer i samme omgang de nordiske landes regeringer, at de nordiske lande hver for sig og tilsammen virker for, at samtlige lande tiltræder og efterlever FN's børnekonvention.

I Sverige var den forhenværende regering indstillet på at fremsætte et forslag om kriminalisering af besiddelse af børnepornografisk materiale, hvilket dog formentlig indebærer grundlovsændring.

I Norge blev besiddelse af børnepornografisk billedmateriale gjort strafbart i 1992.

I Holland overvejer justitsministeriet at ændre straffeloven dels med henblik på at kriminalisere be-

siddelse af børneporno også i de tilfælde, hvor det børnepornografiske materiale kun er til eget brug eller til brug i en snævrere kreds, dels for at skærpe strafferammen i de gældende bestemmelser om udbredelse m.v. af børnepornografisk materiale.

I Danmark er der ifølge politiet i øjeblikket 400-500 børnepornofilm i omløb, og produktionen af film er stigende.

Politiet anslår, at de helt ned til 3-årige børn, som misbruges i filmene, ofte er danske børn. Forældre tjener fra 10.000 til 50.000 kr. på at leje deres barn ud. Jo mere barnet bliver misbrugt og mishandlet, jo flere penge giver det.

Ifølge politiet er indholdet af filmene også blevet stærkere og stærkere. Selv hårdhuedede kriminalfolk vægrer sig ved at se dem igennem. I nogle film udsættes børn i børnehavealderen for fuldbyrdet samleje eller bliver bundet og pryglet. Ligeledes kan man se, at børnene skriger og er rædselsslagne.

I øjeblikket er det i henhold til § 235 i straffeloven forbudt erhvervsmæssigt at sælge eller udbrede børneporno, og straffen er bøde, hæfte eller fængsel i indtil 6 måneder.

Efter forslagsstillernes opfattelse bør det også være klart ulovligt at købe og besidde film med børneporno. Der er ingen tvivl om, at det vil afholde en del fra at købe børnepornofilm, hvis det bliver strafbart. Politifolk, der efterforsker denne type sager, har den opfattelse, at man lettere kan ramme »industrien« bag fremstillingen af børneporno ved også at kriminalisere køb og besiddelse heraf. Forslagsstillerne er enige i dette.

Forslagsstillerne finder, at alt må gøres for at stoppe misbruget af disse børn, som vil blive livsvarigt skadet.

Forslagsstillerne har ikke ønsket at lægge sig fast på, hvilken strafferamme loven skal have, men er villige til at drøfte dette nærmere i relation til den eksisterende strafferamme for § 235.

Forslagsstillerne forudsætter, at ændringen af straffelovens § 235 fortsat skal bygge på det princip, at den person, der køber eller besidder utugtigt materiale vedrørende børn, handler med forsæt hertil.

Bestlutningsforslagets ordlyd er en uændret genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 13 fra folketingsåret 1993-94, se Folketingstidende 1993-94, for-

handlingerne sp. 548, 1982 og 11974, tillæg A sp. 589 og tillæg B sp. 1633. Bestlutningsforslagets bemærkninger er derimod ændret siden sidste fremsættelse.